

Митрополит Јоаникије у Недјељу Григорија Паламе богослужио у Саборном храму у Подгорици

У Недјељу другу Васкршњег Поста, недјељу посвећену Светом Григорију Палами, 12. марта, Свету архијерејску литургију одслужио је Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије уз саслужење Преосвећеног Епископа топличког г. Петра, викара Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, као и игумана манастира Симонопетра са Свете Горе, архимандрита Јелисеја и још више десетина свештенства и монаштва.

Након прочитаних зачала из Светог Јеванђеља, свима сабраним празничним словом обратио се протојереј-ставрофор Далибор Милаковић.

Прота Далибор је притом акцентовао да је потребно да по сопственој слободи чувамо чистоту наше душе, будући да је гријех узрок многих болести:

„Из бескрајне слободе којом нас је Бог даривао, имако слободу да бирамо којим ћемо путем да ходимо. А тим путем којим ходимо треба да чувамо душу нашу од гријеха, од разних страсти које нас обузимају. Треба да чувамо чистоту наше душе. Јер узрок многих болести је заправо гријех”.

„Зато Господ у овој јеванђелској причи прво отпушта гријехе човјеку, па га потом исцјељује. Ако се истински покајемо за гријехе своје, онда ћемо примити истинско оздрављење, најприје оно духовно, а потом и тјелесно”. – бесједио је он.

„Зашто баш славимо Светог Григорија Паламу у овој Другој недјељи Часног Поста? Славимо га као примјер молитвеног тиховања јер се он непрестано Богу молио: „Господе, просветли моју таму”, треба да прихватимо Господа Бога истински срцем својим као што је Господа носио у свом бићу Свети Григорије Палама”. – закључио је протојереј-ставрофор Далибор Милаковић.

Након заамвоне молитве, сабранима у Храму обратио се Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, који је овом приликом подсјетио да је хришћански пост зараво свијетао и радостан будући да пост јесте пут усхођења, пут духовног напредовања:

„Ваше Преосвештенство, драги Владико топлички Петре, драги оче игумане манастира Симонопетре оче Јелисеју, са вашим братством, драга браћо и сестре, наш хришћански пост је свијетли и радосни пост. Иако плачемо за своје гријехе, кајемо се исповиједамо и постимо, Богу приносимо покајање у току поста. Али, тај подвиг нам се претвара у радост јер на такав начин посрећи и Богу се молећи и исповиједајући своје гријехе, причешћујући се Светим Тајнама Христовим ми водимо велику борбу, у којој нам Господ помаже да побјеђујемо и то је пут усхођења, пут духовног напредовања”.

Високопреосвећени Владика је затим заблагодарио Епископу топличком г. Петру на доласку у Митрополију црногорско-приморску и конкретно Саборни храм Христовог Васкрсења, гдје је претходног дана у суботу, 11. марта одржао предавање на тему „Пост као позив на заједничарење”:

„Хвала Богу и Бог нас радује нашим драгим гостима. Синоћ нам је дошао и говорио овдје на духовној трибини наш драги брат у Христу Владика топлички г. Петар, који је скоро хиротонисан и постао архијереј и викарни помоћник Свјатјејшега Патеијарха српског Порфирија али смо и ми овдје жељели да чујемо његово слово и да упознамо новог владику и захваљујем Свјатјејшем Патријарху који је то благословио, посебно Владици Петру који је

дошао да се данас овдје заједно Богу помолимо, а посебно му хвала што је одржао и своје предавање, што је веома важно да се чује ријеч пастира и архипастира у току Часног Поста ради укрепљења и дубљег зједничарења у Цркви Божијој у заједници светих”.

Митрополит црногорско-приморски Јоаникије се затим осврнуо на разна искушења која су се дешавала кроз историју живота Цркве, подвлачећи притом и сами значај Свете Горе у рјешавању тих горућих питања, указујући на један од најљепших светогорских изданака Светог Григорију Паламу:

„Овог данашњег празника Светог Григорија Паламе и свега онога што значи овај празник не би ни било да није Свете Горе. У оно вријеме као што је то било и много пута раније, средином четрнаестог вијека било је и тада доста искушења у Цркви. Кроз сву историју има искушења, свако вријеме носи и неке своје предности, али и нека своја искушења. Учени људи тога доба почели су да тумаче тајне свете вјере и тајне духовнога живота на рационалистички начин, ослањајући се углавном само на образовање, књиге, на свој разум, занемарујући и предање и искуство. А ко се томе успротивио? Наравно, ко би други него они који вјековима сабирају духовно искуство, а то су Светогорци на чије чело је тада стао Свети Григорије Палама који је касније постао Архиепископ солунски”.

„Он није говорио само из књига, него је говорио из искуства, јер је имао духовни опит, имао је Христа Господа као вјечну премудрост у своме срцу и као вјечну свјетлост. Он је надахнут Духом Светим разобличио те заблуде тадашњих учених људи – рационалиста, философа”. – подсјетио је Владика.

Митрополит Јоаникије је напослетку, говорећи о значају бесцен духовне ризнице Свете Горе, исказао и велику благодарност своме саслужитељу на Архијерејској литургији архимандриту Јелисеју, игуману манастира Симонопетра, који је наследник великог оца и учитеља старца Емилијана:

„Предање на које се Црква Божија ослања кроз вјекове чувају и дан данас браћа монаси светогорци. Данас је са нама игуман манастира Симонопетра отац Јелисеј, наследник великог оца и учитеља – старца Емилијана, познатог подвижника”.

Након ријечи Високопреосвећеног Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија свима сабранима обратио се архимандрит Јелисеј, игуман манастира Симонопетра.

Он се присјетио ранијих времена када је посјећивао Црну Гору, Митрополију и

Подгорицу, када је Саборни храм Христовог Васкрсења још био у изградњи, свједочећи притом да је очигледно да се иза градње тако велелепног Храма Божијег крије дјело дјело и љубав блажене успомене Митрополита Амфилохија:

„Високопреосвећени свети Митрополите Јоаникије, Преосвећени Владико Петре, браћо и сестре, веома смо дирнути што смо са вама у овом прелијепом Храму и на овој Светој Литургији коју нас је удостојио Господ да служимо са вама и то на дан када прослављамо великог Божијег угодника Светог Григорија Паламу, сада видим да је Храм завршен и да је украшен светим фрескама, прошли пут када сам био овдје тада се Храм тек градио и знамо да се иза овог Храма, овог дјела крије дјело и љубав блажене успомене Митрополита Амфилохија кога смо имали прилике да упознамо”.

Отац Јелисеј се потом присјетио многих вриједних успомена на блаженопочившег Митрополита Амфилохија, кога је срео како наглашава још као младић:

„Имам веома драге успомене на Митрополита Амфилохија још из доба када сам био младић, док је студирао у Атини и док је са нама дијелио и учио нас је предању и духовном животу. Много нам је ствари тада рекао и о предању Српске Цркве. Научио нас је такође како да се молимо јер је он био на Светој Гори, а ми до тада нисмо још ишли на Свету Гору. Митрополит Амфилохије је како за вас тако и за нас био један велики добротвор, духовни родитељ, отац и брат. Један мудар и величанствен учитељ, стварни истински светогорац. Видјели смо какву молитву и какав подвиг је имао”.

Он је потом истакао да много цијени рад и садашњег Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија, истичући посебно његову бригу за повјерени му народ:

„Такође веома цијенимо рад Митрополита Јоаникија и његову бригу за народ и зато му посебно благодаримо што смо овдје. Долазимо са Свете Горе, коју покрива Пресвета Богородица, она штити и Свету Гору али и цијели свијет. Сваког дана испред њене иконе и у њеним храмовима произносимо молитве Господу за спасење наше и спасење цијелог свијета. Много чуда чини Пресвета Богородица са иконама њеним чудотворним које се налазе на Светој Гори”.

Игуман Јелисеј је у даљем обраћању говорио о посјети Херцеговини гдје је присуствовао на двогодишњем помену блаженопочившег Владике Атанасија

истичући да је сама посјета много вриједјела, наглашавајући притом да је велики благослов што ће благословом Митрополита црногорско-приморског Јоаникија одслужити и помен Митрополиту Амфилохију у подгоричком Саборном храму, истичући да су Владика Атанасије и Митрополит Амфилохије били очигледно једнодушни и у животу и у служењу Цркви и у учењу, али и у смрти:

„Јуче смо били у Херцеговини на двогодишњем помену блажене успомене Владике Атанасија, брата и саслужитеља Митрополита Амфилохија јер и њега такође познајемо дуги низ година. Поклонили смо се његовом мјесту почивања и помолили се за покој његове душе и чули смо веома важне ријечи љубави и благодарности и много је вриједјело. Данас ћемо се благословом Митрополита Јоаникија удостојити да се поклонимо гробу Митрополита Амфилохија и да се помолимо за покој његове душе. Владика Атанасије и Митрополит Амфилохије су били обојица служитељи Господњи, били су једнодушни и у животу и у служењу Цркви и у учењу, али и у смрти. Имали су исти духовни корјен великог Преподобног оца Јустина, били су заједно исти борци и много су дали Цркви и народу. Народ су помогли у тешким тренуцима али и заједно су отишли из овога свијета јер су дошли до краја свог пута, сачували су вјеру, добар подвиг и добили су вијенац правде Божије и љубав народа”.

Напоследку, он је истакао да су Митрополит Амфилохије и Владика Атанасије били и остали за грке и светогорце непроцјењиви надахнитељи љубави Божије у жртви за друге:

„За нас Грке, Јелине и Светогорце, били су непроцјењиви надахнитељи љубави Божије у жртви за друге, у врлинском животу у радости живота са Богом и у заједничарењу са људима. Увијек ћемо да их се сјећамо и увијек ћемо их вољети, читаћемо њихова дјела и биће примјеру мученика и хероја и тражићемо њихову помоћ и молитву у нашем свакодневном служењу”.

„Благодат Божија постоји увијек али оживљава у нама борбом са страстима, у борби са палом природом, са учешћем у Светим Тајнама, са исповјешћу, са исусовом молитвом, умно-срдачном молитвом „Господе Исусе Христе Сине Божији, помилуј ме грешног/у“. Веома је важна бројаница, можемо се молити бројаницом и Исусовом молитвом гдје год да се налазимо, било да смо у послу или самоћи, то је оно што доноси благодат и одгони свако униције и сваку учмалост. Није потребан труд, само је потребна добра воља, Исусова молитва доноси срцу и души сталну радост и мир”. – поручио је архимандрит Јелисеј, игуман манастира Симонопетра.

Након одслужене Литургије отац Јелисеј је са својом братијом уз присуство свештенства, одслужио помен блаженопочившем Митрополиту Амфилохију у крипти Саборног храма, у параклису Светог Амфилохија Иконијског.

th: 0px;

mitropolija.com